

Sub cataracte...

Gabriel Cristea

Sub cataracte zmeul se trezește
și lunecă-n amonte - ce bizar!
Se întrevăd cum unduiri de pește
clipesc bolnav scânteii de chihlimbar.

Zăpoare lungi se-ncalecă sub stâncă
- fragmentele ghețarului învins;
Pe mal se-aud cupole mari de brâncă,
cum smulg pământul reavăn, și un linx

privește-atent la cetina bogată,
ce împletește vântul printre pini;
Din nalt văzduh înaripați dau roată
spre munți înzăpeziți și acvilini.

Un clipocit trezește urșii care
au hibernat în peșteră un veac;
O boltă argintie norii,-n zare,
ridică peste-ntinsuri care tac.

Renasc coleoptere amorțite,
în scoarțele-ravene de stejar;
Peste-arboroase ziduri și prin site
un ochi flămând, de zmeu, aruncă jar.